

זה ייראה לעומד מן הצד כחוסר הבנה בהומור או כרגישות יתר.

סירוב לקיים תקשורת ישירה. הפרוורייטים מתחמקים מכל שאלה ישירה. הם אינם מריבים לדבר, ולפיכך מייחסים להם גדלות נפש או תבונה. עיקר התקשורת שלהם הוא הערות אגביות פה ושם, שיש בהן לערער את הקרבן. שום דבר לא נאמר במפורש, הכול נרמז בחצי פה או באנחות או במשיכת כתפיים. העדר הסכסוך הגלוי חונק דיון ברור. מבחינתם אין על מה לדבר. כאשר מתלוננים כלפיהם הם עונים תשובות לא ענייניות ומאשימות: "תמיד את חוזרת על אותם הדברים", "אי אפשר לדבר אתך", "את לא שמה לב כמה הדברים שלך לא הגיוניים?" "את סתם היסטורית ולא מפסיקה להאשים!"

תככים ומיניפולציות

בחיי הנישואין נוכל לראות שהתנהלות הפרוורייטי באה לידי ביטוי באמצעים שונים. הסדר שזה קורה, לא רלוונטי.

אמצעי ראשון: חשאיות. הפרוורייטי מזהה שהזולת משתוקק לקרבה מרובה או להפך, שהוא מרוחק מדי. כאשר הוא יגלה קרבה גדולה מדי, הוא ינעץ סיכה בבלון ההתלהבות ויגרום לריחוק מדי. אבל אז הוא יחשוש שהזולת לא יהיה תלוי בו ויזוז קרבה.

דווקא אישה שבאה מרקע חסר, שהמתנה הרבה לנישואין או שהיא נלהבת ומתלהבת מטבעה - תיפגע יותר מכל.

אמצעי שני - תלות. הפרוורייטי בונה כללים שיוצרים אצל הקרבן תלות מוחלטת בו. למשל: תלות כספית. אסור להוציא שקל שלא ברשותו, ואם יגלה הוצאה כל שהיא יזריק מנת ארס מוגברת בבזבזנות או חוסר ההתחשבות.

אמצעי שלישי - בעלות. שדר עקבי שאין לעשות דברים בלי הסכמתו. יציאות, מפגשים, קניות - הוא בעל הבית היחיד. כמו כן כל מה שקשור להנהגות או לילדים, הבעלות המוחלטת היא שלו.

אמצעי רביעי - רגשות אשם. הפרוורייטי יבהיר כמה הוא קרבן, כמה הוא סובל מהאישה, כמה הפגיעות שהוא פוגע הן רק אמצעי התגוננות מפני האישה חדלת האישים שיש לו. לפעמים יגן על ליבה באמצעות סיפורים על ילדות עשויה שהייתה לו או על מורים שהתעללו בו, ולכן עליה לגונן עליו ולרפד אותו, ואם לא היא פוגעת בו אנושות.

אמצעי חמישי - ביטול החשיבה העצמית. בדרך מתוחכמת ומוסווית גורם הפרוורייטי לאישה להיות בטוחה שההחלטות שלה שגויות ומטופשות, וגם המחשבות שלה חסרות היגיון או תבונה בסיסית.

בביטול החשיבה ילעג לאמונותיה ולבחירות שלה, ויחדל לפנות אליה בדברים - לפעמים ידבר אל אחרים כשמתכוון אליה, ישים אותה ללעג או ישמץ בפומבי, ימנע אפשרות ביטוי, ילגלג לחולשות, ירמוז עלבונות ויטיל ספק ביכולת השיפוט שלה.

כאשר מגיעים לאדם שלא מבין מספיק בפרוורייטיות. היועץ הלא מנוסה יכול לגרום לקרבן לחשוב: אולי באמת המצאתי את זה? אולי אני באמת מדומיין?

שלפניהם אדם מיוחד במינו, או מסכן ואומלל שאחרים מתעמרים בו. כשהם מדברים יש כלפיהם מבטים של הערצה.

התנהגות מתקרבת. תמיד הם מצליחים לשכנע שבעצם הם הקרבנות והסובלים והזולת אכזר ופוגעני. כשהם באים לייעוץ הם הרבה פעמים משכנעים את המטפל עד כמה השני הביא את זה על עצמו.

לפיכך כאשר מישהו הוא קרבן להתנהגות פרוורייטית, עליו לבדוק היטב לפני שהולך לקבל עזרה. הסיכויים שיהפוך לנאשם במקום לקרבן הם רבים, כאשר מגיעים לאדם שלא מבין מספיק בפרוורייטיות. היועץ הלא מנוסה יכול לגרום לקרבן לחשוב: אולי באמת המצאתי את זה? אולי אני באמת מדומיין?

הסוואה. הפרוורייטי תמיד יגיד דברים שיישמעו לעומד מהצד כמו עימות שגרתי, קונפליקט רגיל. העומד מהצד לא יבחין בחץ הנשלח ובקרבן המדמם. מכיוון שכך הקרבן לא יכול להתגונן, כי

הטיות דעת: האישה מבינה משהו הגיוני, והבעל מסביר לה כמה הדעה שלה משובשת. יש לו חלקות לשון ויכולת לדבר בביטחון מופלג, עד שהיא משתכנעת שהיא חסרת הבנה. למשל: האישה סבורה שבחופשה ילדים יכולים לקום מאוחר יותר, ואז הבעל מסביר שהעצלות שלה גורמת לה למצוא צידוקים לחוסר מעש. היא משתכנעת שהיא עצלה והרעיון שלה היה גרוע.

תשובות לא ענייניות ומאשימות: האישה שואלת בתמימות לפני חתונה: "מתי אתה רוצה שנצא?" והבעל עונה: "מה זה משנה מתי אני רוצה, בלאו הכי תמיד תאחר". האישה לא מבינה את תרגיל ההרס שלו ומתנצלת: "למה אתה אומר? שבוע שעבר פעמיים חיכיתי לך!" #שדרים של זלזול: "מהבית שאת הגעת לא יכולת להגיע ליותר".

אמת או דמיון?

מאפיינים של התנהגות פרוורייטית:

העדר נקיפות מצפון. שימו לב! כל אדם מוסרי יכול להיכשל בהתנהגות פרוורייטית, מתוך לחץ או כעס או נקמה, אבל אדם מוסרי עושה חושבים אחרי שנרגע ומייסר את עצמו על ההתנהגות. הפרוורייטי לעולם אינו סובל מחיבוטי נפש. תמיד הוא יודע שהאחר אשם ולא הוא.

השפלה עקבית. אדם פרוורייטי שואב את כוחו מהשפלת האחר. כאשר הוא משפיל את הזולת הוא מרגיש את הערך שלו, ותחושת הכוח שההשפלה מקנה לו מזינה אותו. לפיכך הוא לא ייתן שתחלוף תקופה קצרה בלי השפלה.

אין להם לא כבוד ולא חמלה כלפי האחר. האישה הנואשת רוצה שייכבדו אותה. כשהיא נפגעת היא בוכה, אבל הדמעות שלה לא זוכות לרחמים כי אם לתגובה צינית.

הם לא מעוניינים בקשר אמת. כאשר הם מפנים מתעוררת תקווה שהנה הם רוצים קשר. האישה מנסה להתמסר, מכינה מסיבות, אירועים, התמסרות - אבל הם בזים לזה.

שרה הכינה לבעלה יום הולדת מפואר. אפתה עוגות שהוא אוהב, אספה ברכות מבני המשפחה. בהתחלה הוא נראה מרוגש. אבל אחרי שעה אמר לה: "מי צריך את המסיבות שלך כשהסלון נראה הפוך?"

מיומנים בתמרון אנשים אחרים. תמיד הם מצליחים לבלבל את האחר. גם כשהאישה תהיה בטוחה שהכינה אסטרטגיה לעמוד על שלה הפעם ולגרום לו לעשות את מה שהיא רוצה, בסופו של דבר תגלה שהיא עשתה את מה שהוא רוצה.

אין הבדל בין אמת ושקר. יכולים לשקר בלי ניד עפעף ולגרום לזולת להיות בטוח שהוא מבולבל: "אני אמרתי את המילה הזו? שוב הזיה שלך". "הגעתי בשבע? את מבולבלת. בשב כבר הייתי כאן". האמנות שלהם בשקר מפילה בפח יועצים, מטפלים ואפילו דיינים ושופטים.

יש להם קסם אישי. הם יודעים ללחוץ על 'הכפתורים' הנכונים כדי לגרום לזולת להשתכנע